

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 25C/81/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8116204757
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Vorobelová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2020:8116204757.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Katarínou Vorobelovou v právnej veci žalobcu: S. I.. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX S. F., I. R. S. XXXXX, H., zastúpený I. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom B., U. XX, právne zastúpený JUDr. Michalom Feciľakom, advokátom so sídlom v Prešove, Jesenná 8, proti žalovaným: 1. Slovenská republika - Slovenský pozemkový fond, so sídlom Búdkova 36, Bratislava, IČO: 17 335 345, 2. Obec B., so sídlom V. XX, B., C.: XX XXX XXX, 3. Slovenská republika - Slovenský vodohospodársky podnik, štátny podnik, IČO: 36 022 047, so sídlom Radničné námestie 8, Banská Štiavnica, Odštepny závod Košice, Ďumbierska 14, Košice, o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, takto

rozhodol:

I. žalobu žalobcu zamietá,

II. priznáva žalovaným v 1. až 3. rade každému náhradu trov konania v rozsahu 100 % vo vzťahu k žalobcovi, ktorú je žalobca povinný zaplatiť do 3 dní od právoplatnosti uznesenia, ktorým bude presne špecifikovaná výška náhrady trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobca svojou žalobou podanou na tunajší súd dňa 7.3.2016 žiadal, aby súd určil, že je výlučným vlastníkom nehnuteľností nachádzajúcich sa v k.ú. B. a to novovytvorených parciel vytvorených geometrickým plánom č. XXX/XXXX z 26.9.2013, overený Správou katastra Prešov dňa 30.9.2013 pod číslom T.-XXXX/XX a to parcely M.-N. XXX/X trvalý trávnatý porast o výmere 5 331 m², parcely M.-N. číslo XXX lesný pozemok o výmere 1 376 m² a parcely M.-W. číslo XXX orná pôda o výmere 6 601 m². Zároveň žiadal priznať náhradu trov konania.

2. Svoj návrh odôvodnil tým, že dňa 21.10.1993 Pozemkový úrad Prešov, rozhodnutím číslo XXXX/XX-Y./., ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 24.11.1993 rozhodol, že schvaľuje dohodu o vydaní nehnuteľností podľa § 9 ods. 2 Zákona č. 229/91 Zb., ktorú uzatvorili dňa 1.6.1993 v Prešove. Ako oprávnená osoba bol uvedený žalobca a povinná osoba boli Východoslovenské štátne lesy, štátny podnik lesný odštepny závod Prešov. Podľa tejto dohody sa oprávnenej osobe, teda žalobcovi priznáva podľa § 6 ods. 2 Zákona č. 229/91 Zb. v nadväznosti na § 38 ods. 1 Zákona č. 330/1991 Zb. vlastnícke právo k uvedeným nehnuteľnostiam v celosti, okrem iného aj zápisnice číslo X parcela mpč. XXX orná pôda o výmere 13 308 m² v k. ú. B..

3. Žalobca návrhom na vydanie záznamu z 24.11.2014 žiadal, aby Okresný úrad Prešov, katastrálny odbor, záznamom zapísal vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností, na základe vyššie uvedeného rozhodnutia pozemkového úradu č. j. XXXX/XX-Y./. z 21.10.1993, a to k pôvodnej parcele mpč. XXX - roľa o výmere 13 308 m², evidovanej v PZK vložke č. X, k. ú. B.. Žalobca zároveň k návrhu na vykonanie záznamu z 24.11.2014 predložil geometrický plán č. XXX/XXXX z 26.9.2013, overený Správou katastra

Prešov dňa 30.9.2013 pod č. T.-XXXX/XX, z ktorého vyplýva, že pôvodnej mpč. parcele XXX - roľa o výmere 13 308 m², evidovanej v PZK vložke č. X, k. ú. B., zodpovedajú parcely: M.-N. č. XXX/X - trvalý trávnatý porast o výmere 5 331 m², M.-N. č. XXX - lesný pozemok o výmere 1 376 m² a M.-W. č. XXX - orná pôda o výmere 6 601 m². Okresný úrad Prešov listom zo dňa 4.2.2015 vrátil žalobcovi predmetnú listinu ako nezapisateľnú, keďže táto listina je nespôsobilá na zápis čo sa týka mpč. parcely XXX, kde vznikol ďalší právny vzťah už pred vydaním rozhodnutia a preto sa už v pôvodnom zápise tieto parcely nezapísali. Z vyššie uvedených dôvodov podal žalobca proti postupu Okresného úradu Prešov, katastrálny odbor, na Krajskom súde v Prešove žalobu v zmysle ustanovenia § 250v O.s.p., ktorou sa žalobca domáhal, aby Okresný úrad Prešov, katastrálny odbor, nepokračoval v porušovaní jeho práv, obnovil stav pred zásahom a vykonal zápis vlastníckych práv do katastra nehnuteľností záznamom v zmysle návrhu žalobcu z 24.11.2014, evidovanom na Okresnom úrade Prešov, katastrálny odbor, pod č. K. - XXXX/XXXX.

4. Krajský súd v Prešove v konaní sp. zn. 4S/7/2015 vydal dňa 18.6.2015 rozsudok, ktorým zamietol žalobu, pričom v odôvodnení mimo iného uviedol, že vlastnícke právo k predmetným nehnuteľnostiam svedčí v prospech iných subjektov ako je navrhovateľ v danom konaní a kolíziu vlastníckych práv je možné riešiť buď dohodou alebo v občianskoprávnom konaní žalobou o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti. Žalobca zistil, že vlastnícke právo k nehnuteľnosti M.-N. XXX trvalé porasty o výmere 14 240 m², zapísané na LV č. XXX v k. ú. B. je v prospech žalovaného v 1. rade Slovenskej republiky v správe Slovenského pozemkového fondu, pričom zápis bol vykonaný pod číslom zmeny XX/XX, teda až po vydaní právoplatnosti rozhodnutia pozemkového úradu č. j. XXXX/XX-Y./ z 21.10.1993. Listina na základe ktorej Správa katastra Prešov zapísala vlastnícke právo k tejto parcele v prospech žalovaného v 1. rade sa v katastri nehnuteľnosti nenachádza. Podľa žalobcu by teda mal byť vlastníkom on na základe vyššie uvedeného rozhodnutia pozemkového úradu.

5. Vlastnícke právo k parcele M.-N. XXX je zapísané v prospech žalovaného v 2. rade, na základe návrhu obce B. na vklad vlastníckeho práva do katastra z 20.12.2007, zaevidovaným pod číslom K. XXXX/XX, ktorého prílohou bol protokol č. XXX/XXXX/EO z 5.12.2007, na základe ktorého obec B. odovzdala vlastnícke právo okrem iného aj k tejto parcele a to s poukazom na § 2 ods. 1 Zákona č. 138/1991 Zb., podľa ktorého platí, že do vlastníctva obcí prechádzajú z majetku Slovenskej republiky veci, okrem nehnuteľností patriacich orgánom miestnej štátnej správy, ku ktorým patrilo ku dňu účinnosti osobitného predpisu právo hospodárenia národným výborom, na území ktorých sa nachádzajú. Žalobca tvrdí, že keďže predmetná parcela nebola vo vlastníctve Slovenskej republiky na základe vyššie uvedeného protokolu nemohlo potom vlastnícke právo prejsť na obec B.. Zápis vlastníckeho práva v prospech žalovaného v 2. rade, bol vykonaný pod položkou výkazu zmien XX/XXXX, teda až po vydaní rozhodnutia pozemkového úradu z roku 1993. Žalobca vyzval listami z 11.9.2015 žalovaného v 1. a 2. rade na uzatvorenie mimosúdnej dohody, avšak žalovaný v 1. rade nereagoval, žalovaný v 2. rade uviedol, že bude reagovať po preštudovaní spisového materiálu, ale ďalšiu odpoveď žalobcovi nezaslal.

6. Čo sa týka parcely M.-W. Č.. XXX orná pôda o výmere 6 601 m² žalobca uviedol, že sa nachádza vo vodnom toku a v registri C sa prekrýva s parcelou XXX/X, zapísané v prospech žalovaného v 3. rade na LV XXX v k. ú. B..

7. Žalobca tvrdí, že hoci v súčasnej dobe sú na predmetných parcelách zapísaní iní vlastníci než žalobca neznamena to, že by právoplatne uzatvorená dohoda medzi povinnou osobou Slovenskou republikou, zastúpená Východoslovenskými štátnymi lesmi, Lesný odštepny závod, mala byť neplatná alebo žeby zakladala dôvod nezapisania vlastníckych práv žalobcu do katastra nehnuteľnosti.

8. Podaním doručeným súdu dňa 14.08.2019 žalobca žiadal, aby súd pripustil zmenu žaloby. O zmenu žaloby žiadal žalobca vzhľadom na tieto skutočnosti: V geometrickom pláne č. XXX/XXXX zo dňa 26.09.2013, overenom Správou katastra Prešov dňa 30.09.2013 pod č. T.-, bolo v poznámke v časti výkaz výmer o. i. uvedené, že „zbytok pôvodnej parcely mpč. XXX o výmere 6 601 m² sa nachádza vo vodnom toku (parcela KN-C č. XXX/X - LV č. XXX), ktorý nie je možné deliť, preto ju navrhol zapísať do registra E s vyznačením poznámky duplicitného vlastníctva“. V čase vyhotovenia tohto geometrického plánu zastávala Správa katastra Prešov názor, že vodné toky nie je možné deliť. V súčasnosti došlo zo strany Okresného úradu Prešov, katastrálneho odboru k zmene uvedeného názoru, teda že vodné toky je možné deliť. Z uvedeného dôvodu žalobca nechal vyhotoviť nový geometrický plán č. XX/XXXX zo dňa 18.06.2019, overený Okresným úradom Prešov, katastrálny odbor

dňa 02.07.2019 pod č. T.-XXXX/XX, ktorým bola nahradená parcela M.-W. č. XXX - orná pôda o výmere 6 601 m², kat. úz. B. novovytvorenou parcelou M.-N. č. XXX/XX - vodná plocha o výmere 6 601 m², kat. úz. B..

V pôvodnom znení žaloby označená parcela M.-W. č. XXX - orná pôda o výmere 6 601 m², kat. úz. B. je totožná s novovytvorenou parcelou M.-N. č. XXX/XX - vodná plocha o výmere 6 601 m², kat. úz. B.. Pôvodnej parcele mpč. XXX - roľa o výmere 13 308 m², evidovanej v PZK vložke č. X, kat. úz. B., ku ktorej bolo žalobcovi priznané vlastnícke právo rozhodnutím Pozemkového úradu Prešov č. j. XXXX/XX-Y./ z 21.10.1993, v súčasnosti zodpovedajú parcely M.-N. č. XXX/X - trvalý trávnatý porast o výmere 5 331 m², M.-N. č. XXX - lesný pozemok o výmere 1 376 m² a M.-N. č. XXX/XX - vodná plocha o výmere 6 601 m².

S poukazom na uvedené, za účelom predídenu možnému duplicitnému zápisu vlastníckeho práva, ku ktorému by došlo v prípade vyhovenia žalobe v jej pôvodnom znení, žalobca žiada pripustiť zmenu petítu žaloby.

Súd pripustil zmenu žaloby uznesením č.k. 25C/81/2016-449 zo dňa 21.8.2019 tomto znení:

„Určuje sa, že žalobca je výlučným vlastníkom nehnuteľností nachádzajúcich sa v kat. území B., a to parcely M.-N. č. XXX/X - trvalý trávnatý porast o výmere 5 331 m² a parcely M.-N. č. XXX - lesný pozemok o výmere 1 376 m², vytvorených geometrickým plánom č. XXX/XXXX zo dňa 26.09.2013, overený Správou katastra Prešov dňa 30.09.2013 pod č. T.-XXXX/XX a parcely M.-N. č. XXX/XX - vodná plocha o výmere 6 601 m², vytvorenej geometrickým plánom č. XX/XXXX zo dňa 18.06.2019, overený Okresným úradom Prešov, katastrálny odbor dňa 02.07.2019 pod č. T.-XXXX/XX.

9. Žalovaní so žalobou nesúhlasili. Žiadali ju zamietnuť.

10. Žalovaný v 3. rade vo svojom vyjadrení uviedol, že k parcele registra M.-N. XXX/X - vodné plochy o výmere 66 014 m² a parcele M.-N. XXX/X - vodné plochy o výmere 364 m² je založený list vlastníctva č. XXX, pričom vlastníctvo svedčí v prospech Slovenskej republiky v správe Slovenského vodohospodárskeho podniku, štátny podnik. Prešetrovaním v súbore geodetických a popisných informácií bolo zistené, že uvedeným parcelám pred technicko-hospodárskym mapovaním zodpovedá parcela W. č. XXX. Táto bola následne prečíslovaná na parcelu M.-N. č. XXX. Zápis bol vykonaný pod položkou výkazu zmien X/XX. Pôvodná parcela W. č. XXX bola zapísaná na LV č. XXX pod položkou výkazu zmien X/XX. Na základe žiadosti právneho predchodcu, ktorým bolo povodie Bodrogu a Hornádu - Podnik pre správu tokov Košice č. j. XXX/XXXX/XXXX-U. zo dňa 20.11.1972. Žalovaný ďalej poukázal na Zákon o vodách 138/1973 Zb. § 32 ods. 3, ktorý uvádza, že pokiaľ pozemky, ktoré tvoria korytá vodných tokov sú národným majetkom v správe inej organizácie ako organizácie spravujúcej vodný tok, prechádza ich správa bez odplaty na štátne organizácie spravujúce vodný tok. Z toho teda vyplýva, že pozemky tvoriace vodný tok prešli do správy vodohospodárskych organizácií, pričom ich evidencia v katastri sa nevyžadovala, čo vlastne spôsobilo súčasnú neaktuálnosť evidovania vodných tokov z hľadiska katastra. Žalovaný považoval tvrdenia žalobcu za zmätočné, neurčité, nepravdivé a skutkový stav vyhodnotený žalobcom za nedôsledný.

Podľa žalovaného v súčasnom právnom stave nie je možné identifikovať žiadnu parcelu M.-W. č. XXX, teda považoval petít za neurčitý a právne nevykonateľný. Poukázal na svoje oprávnené vlastníctvo vo vzťahu k parcele č. XXX, ktorá je evidovaná na evidenčnom liste č. XXX. Žalovaný sa teda domnieva, že žalobca si nedôsledným šetrením ním uvedených skutočností uplatňuje žalobný nárok iba v dôsledku ľudského omylu a zámeny číslovania jednotlivých parciel, resp. evidenčných listov vtedajšej evidencie nehnuteľností. Skutočnosť, že parcely M.-N. XXX/X a M.-N. XXX/X sú v ich vlastníctve a zodpovedajú pôvodnej parcele W. č. XXX je podľa ich názoru nespochybniteľná. Žalovaný mal za to, že žalobca nemá vzhľadom na ním tvrdené skutočnosti naliehavý právny záujem na podaní takejto žaloby.

Žalovaný v 2. rade taktiež so žalobou nesúhlasil, poukázal na konanie na Najvyššom súde vedenej pod sp. zn. 9Sžr/74/2014.

11. Žalobca vo vzťahu k vyjadreniu žalovaného v 2. rade uviedol, že predmetné konanie pred Najvyšším súdom sa netýka žalovaných pozemkov a teda vyjadrenie žalovaného je irelevantné.

12. Vo vzťahu k vyjadreniu žalovaného v 3. rade žalobca uviedol, že trvá na tom, že jeho pôvodná parcela bola číslo XXX, čo vyplýva aj z geometrického plánu č. XXX/XXXX z 26.9.2013, ktorý bol overený Správou katastra. Z kópie katastrálnej mapy, ktorú žalobca predložil v mierke 1 : 2 880 a z terajšej katastrálnej mapy, katastrálneho územia B. v súlade s geometrickým plánom č. XXX/XXXX je zrejmé, že pôvodná parcela mpč. XXX mala a má polohové a geometrické určenie také, aké je aj zakreslené v

predmetnom geometrickom pláne a taktiež z toho laického porovnania je zrejmé, že pôvodná parcela mpč. XXX nikdy nezasahovala do tejto časti parcely XXX.

13. Žalovaný v 3. rade vo svojom vyjadrení uviedol, že časť spornej parcely, ktorej určenia vlastníckeho práva sa žalobca domáha je reálne v teréne súčasťou koryta vodohospodársky významného vodného toku Torysa a nachádza sa približne v rkm XX,XXX pričom sa jedná o prirodzený neupravený vodný tok. Keďže sporná časť predmetného pozemku tvorila koryto vodného toku Torysa už pred účinnosťou Zákona č. 138/1973 Zb. o vodách, ako koryto prírodného neupraveného vodného toku je ex lege majetkom štátu. Poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 8Sžo/38/2007 zo dňa 10.1.2008. Sporná časť parcely M.-N. XXX/X v rozsahu 6 601 m² ako časť pôvodnej mpč. parcely XXX najneskôr k 1.4.1975 prešiel do vlastníctva štátu poštátnením z pôvodného vlastníctva. Týmto zo zákona pôvodný vlastník stratil aj dispozičné právo k predmetnému pozemku. Pozemok bol vo vlastníctve štátu a v zmysle právnych predpisov na území Slovenskej republiky naďalej je vo vlastníctve štátu. Zároveň žalovaný uviedol, že požiadal príslušný orgán štátnej správy, teda Okresný úrad Prešov, odbor starostlivosti o životného prostredie v zmysle § 61 Vodného zákona o vydanie rozhodnutia podľa ustanovenia § 43 ods. 7 citovaného zákona vo veci posúdenia či uvedený pozemok v k. ú. B. je prirodzeným korytom vodného toku Torysa.

Žalovaný v 3. rade tiež namietal, že žalobca nespĺňa podmienku štátneho občianstva a Štátne lesy neboli oprávnené na spísanie dohody so žalobcom. Žalovaný uviedol, že nebola splnená ani požiadavka podľa § 4 ods. 2 Zákona o pôde, v zmysle ktorej mali nehnuteľnosti, vlastníctvo ku ktorým má byť podľa tohto zákona prinavrátené prejsť do vlastníctva štátu, v období od 25.2.1948 do 1.1.1990. Z odôvodnenia samotného rozhodnutia pozemkového úradu vyplýva, že predmetné nehnuteľnosti boli na základe rozhodnutia konfiškačnej komisie ONV v Prešove zo dňa 28.8.1946 podľa § 1 ods. 1 písm. a/ nariadenia číslo 104/1945 Zb. n. SNR v znení nariadenia číslo 64/1946 Zb. n. SNR právnym predchodcom žalobcu ako osobám nemeckej národnosti skonfiškované. Na základe uvedenej skutočnosti a s prihliadnutím na ustanovenie § 4 ods. 2 Zákona o pôde, ako aj na samotnú jeho preambulu v zmysle ktorej účelom Zákona o pôde bolo zmiernenie majetkových krívd, ku ktorým došlo v období od roku 1948 až do konca roku 1989 má žalovaný za to, že neboli splnené podmienky pre uzavretie dohody a vydania rozhodnutia pozemkového úradu, pretože tieto sa týkali aj pozemkov, na ktoré sa samotný zákon o pôde nevzťahoval. Taktiež podľa žalovaného v 3. rade nemožno opomenúť skutočnosť, že na základe rozhodnutia pozemkového úradu boli vydané pozemky tvoriace koryto vodného toku, ktoré sa v zmysle ustanovenia § 11 ods. 1 písm. c/ Zákona o pôde v znení účinnom k 21.10.1993 nevzdávali.

14. Žalovaný v 2. rade vo svojom vyjadrení zo dňa 9.1.2017 uviedol, že obec B. nadobudla parcelu M.-N. XXX na základe delimitačného protokolu od Obvodného úradu v Prešove v roku 2007 na základe zákona č. 138/1991 Zb. o majetku obcí. Obec danú parcelu nadobudla k 1.5.1991, teda skôr ako bola podpísaná dohoda o vydaní nehnuteľností zo dňa 1.6.1993. Lesy štátny podnik Slovenskej republiky, teda nemohli vydať majetok obce, pretože v čase podpisu dohody parcela č. XXX bola vo vlastníctve Obce B. a podľa zákona č. 138/91 Zb. delimitačný protokol má len deklaratórny charakter. Obec nepodpísala so žalobcom žiadnu dohodu o vydaní parcely. Obec nebola účastníkom správneho konania, ktorým sa schvaľovala dohoda o vydaní nehnuteľností medzi žalobcom a podnikom Štátne lesy Slovenskej republiky a taktiež poukázali na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 9Sžr/74/2014 v ktorom bolo potvrdené, že žalobca nie je oprávnenou osobou podľa zákona č. 229/1991 Zb. Obec zastáva názor, že dohoda o vydaní majetku z 1.6.1993 je neplatná, keďže bola uzatvorená s osobou, ktorá nie je oprávnenou osobou podľa zákona č. 229/1991 Zb.

15. Žalovaný v 1. rade so žalobou taktiež nesúhlasil. Uviedol, že vo vzťahu k nemu sa žalobca domáha určenia vlastníckeho práva k parcele M.-N. XXX/X - trvalé trávnaté porasty o výmere 5 331 m². Za Slovenskú republiku v tomto prípade koná Slovenský pozemkový fond podľa § 34 ods. 14 zákona č. 330/1991 Zb. Parcela M.-N. XXX trvalé trávnaté porasty o výmere 14 240 m² z ktorej je vytvorená aj parcela M.-N. XXX/X, boli ako majetok štátu pôvodne zapísané na LV č. X v k. ú. B. v správe vtedajšieho ONV Prešov. Dňom účinnosti zákona č. 229/1991 Zb., t. j. ku dňu 24.6.1991 zo zákona zaniklo k majetku uvedenému v § 1 ods. 1 citovaného zákona právo hospodárenia doterajším subjektom. Podľa § 17 zákona 229/1991 Zb. v platnom znení, v čase podpísania dohody a vydania rozhodnutia nehnuteľností vo vlastníctve štátu uvedené v § 1 ods. 1 citovaného zákona spravuje SPF, t. j. pôdu, ktorá tvorí poľnohospodársky pôdny fond alebo do neho patrí a lesné pozemky, na ktoré sa vzťahoval postup podľa § 6 ods. 1 a 2 zákona, teda tie, ktoré prešli do vlastníctva štátu z dôvodov uvedených v § 6 ods. 1 a 2 citovaného zákona.

V zmysle citovaných ustanovení, Lesy, štátny podnik v tom čase nespravovali ani pôdu, ktorá tvorí poľnohospodársky pôvodný fond alebo do neho patrí, ani lesné pozemky, ktoré prešli do vlastníctva štátu z dôvodov uvedených v § 6 ods. 1 a 2 zákona č. 229/1991 Zb.

Parcela č. XXX orná pôda o výmere 13 308 m² v k. ú. B. uvedená v dohode a rozhodnutí prešla do vlastníctva štátu na základe konfiškácie. Reštitučný titulom podľa § 6 ods. 2 zákona č. 229/1991 Zb., teda v zmysle ustanovení § 1, 17 a 22 zákona č. 229/1991 Zb., nemohla prejsť do správy Lesov, štátny podnik.

V čase podpísania Dohody a vydania rozhodnutia boli navyše v katastri nehnuteľnosti na LV č. X v k. ú. B. zapísané už parcely XXX a XXX, nie parcela XXX orná pôda o výmere 13 308 m². Dohoda a rozhodnutie, tak nezodpovedali vtedy platným údajom katastra nehnuteľnosti. Parcela registra M.-N. XXX trvalé trávnaté porasty prešla v zmysle citovaných ustanovení § 1, 17 a 22 zákona č. 229/1991 k 24.6.1991 zo zákona do správy SPF. SPF listom č. j. XXXX/XX/KO-XX zo dňa 26.8.1999 požiadal Okresný úrad v Prešove, katastrálny odbor v zmysle citovaných predpisov o zápis pozemkov vo vlastníctve štátu, vedených na LV č. X, okrem iného aj parcely č. XXX do listu vlastníctva v prospech Slovenskej republiky. Tieto parcely boli zapísané v KN na LV č. XXX v prospech Slovenskej republiky v správe SPF pod položkou výkazu zmien XX/XXXX. Konkrétne parcela č. XXX bola v užívaní poľnohospodárskeho subjektu. SPF ako správca parcely č. XXX nebol účastníkom žiadnej dohody o vydaní parcely č. XXX, resp. č. XXX v k. ú. B. ani správneho konania, v ktorom bolo vydané rozhodnutie pozemkového úradu. Žalovaný v 1. rade ďalej uviedol, že žalobca nie je oprávnenou osobou podľa zákona č. 229/1991 Zb., čo bolo potvrdené aj v rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 9Sžr/74/2014 zo dňa 27.4.2016. Keďže žalobca nespĺňa podmienku občianstva Slovenskej republiky nemožno ho považovať za oprávnenú osobu podľa § 4 zákona č. 229/1991. Podľa žalovaného je tak dohoda, aj rozhodnutie zmätočné, nezáväzné, nevykonateľné v rozpore so zákonom. Na základe tejto dohody a rozhodnutia žalobcovi nesvedčí vlastníctvo k spornej parcele č. XXX/X vytvorenej z parcely N. č. XXX zapísanej na LV č. XXX v k. ú. B..

Žalovaný spochybnil tvrdenie žalobcu v písomnom podaní zo dňa 20.7.2016, kedy žalobca poukázal na vydržanie sporných parciel, keďže podľa žalovaného, žalobca nespĺnil zákonné podmienky na vydržanie. Na existenciu dobrej viery držiteľa nepostačí iba subjektívne tvrdenie žalobcu, že mu vec patrí, ale musí byť podložené konkrétnymi okolnosťami z ktorých možno vyvodíť, že je to dôvodné. Dobromyseľnosť držiteľa treba vždy hodnotiť objektívne, či tento mal alebo nemal, resp. mohol mať pochybnosti o tom, že mu vec patrí. Dobrá viera zaniká v okamžiku, kedy sa držiteľ zoznámil so skutočnosťami, ktoré objektívne museli vyvolať pochybnosť o tom, že mu vec právom patrí. Žalobca vedel, že parcela č. XXX orná pôda o výmere 13 308 m² v k. ú. B. nebola na základe dohody a rozhodnutia zapísaná v katastri nehnuteľnosti na LV do jeho vlastníctva, pričom disponoval listom vlastníctva č. XXX, kde boli zapísané ostatné parcely z dohody a rozhodnutia, teda vedel, ktoré parcely mu boli zapísané na LV. Žalobca nebol nikdy držiteľom spornej parcely, neužíval ju, nenakladal s ňou. S touto parcelou vždy nakladal žalovaný v 1. rade a prenajímal spornú parcelu konkrétnym nájomcom. Žalobca sa od roku 1993 nedomáhal vlastníctva k parcele č. 143 ani k parcele č. 542. Nespochybňoval vlastníctvo SPF a to ani v konaní ROEP. Až v roku 2014 po 20-tich rokoch žiadal kataster o zápis vlastníctva k parcele č. XXX, na základe Dohody a Rozhodnutia.

Zároveň žalovaný tvrdil, že žalobca nemá na podaní takejto žaloby naliehavý právny záujem. Poukázal na rozhodnutie sp.zn. 4Cdo/130/2007, pričom Najvyšší súd v tomto rozhodnutí uvádza, že naliehavý právny záujem žalobcu na určení vlastníckeho práva odôvodňovať potrebou získať rozhodnutie súdu ako podklad pre zápis vlastníctva do katastra nemožno bez ďalšieho vyvodzovať, pričom platí to práve tam, kde právne vzťahy žalobcu k veci boli s istými následkami dotknuté dávno v minulosti a nie dnes a nestali sa neistými teraz, ale práve prostredníctvom žaloby o určení vlastníckeho práva je uvádzané do neistoty právo súčasného vlastníka vecí. Určovacia žaloba tu nie je nástrojom prevencie a nemieri k nastoleniu právnej istoty na strane žalobcu, ale k jej narušeniu na strane terajšieho vlastníka vecí. Je preto potrebné rozlišovať medzi ochranou vlastníckeho práva v situáciách jeho bezprostredného a aktuálneho ohrozenia, pred uvedením do neistoty v existujúcich a spravdla aj vykonávaných vlastníckych vzťahoch a zneužitím procesného prostriedku určeného k takejto ochrane na to, aby bolo dosiahnuté obnovenie vlastníckeho práva už zaniknutého spochybnením skutočností, za ktorých k zániku došlo.

16. Súd vzhľadom na pochybnosti pri zastupovaní žalobcu, vyzval priamo žalobcu v F. Š. R. o vyjadrenie či má vedomosť o tom, že v jeho mene bola podaná žaloba, či s touto žalobou súhlasí a taktiež či súhlasí so zastupovaním. Žalobca sa priamo vyjadril, že si zisťoval či trvalý pobyt v Slovenskej republike je podmienkou pre uskutočnenie reštitučného nároku. Odpoveď však nedostal. Ak je však trvalý pobyt v Slovenskej republike právnou podmienkou na takýto reštitučný nárok, potom žalobca

nebude pokračovať v riešení svojho nároku v danom prípade, keďže má trvalý pobyt v F. Š.Á. R., je R. Š. občanom a nemá v úmysle žiť v Slovenskej republike ani v budúcnosti. Ak trvalý pobyt nie je podmienkou potom bude pokračovať vo svojom reštitučnom nároku. Žalobca sa potom zaujímal o to či je povinný znášať náhradu trov konania, a v prípade, že by náhrada trov konania prevyšovala výška jeho reštitučného nároku nepraje si pokračovať ďalej v konaní.

17. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s Dohodou o vydaní nehnuteľností z 1.6.1993, Rozhodnutím Pozemkového úradu Prešov č. j. XXXX/XX-Y../. z 21.10.1993, návrhom na vykonanie záznamu z 24.11.2014, geometrickým plánom č. XXX/XXXX z 26.9.2013, výpisom z pzk vložky č. X v k. ú. B., listom Okresného úradu Prešov č. D.-P.-M.-K.-XXXX/XX/IL z 30.1.2015, LV č. XXX, XXX, XXX, XXX v k. ú. B., vyjadrením Okresného úradu Prešov zo dňa 30.1.2015, rozsudkom Krajského súdu Prešov 4S/7/2015, kópiou katastrálnej mapy k. ú. B., žiadosťou o vydanie rozhodnutia podľa § 43 ods. 7 zákona č. 364/2004 Z. z. o vodách zo dňa 8.9.2016, rozhodnutím Okresného úradu Prešov č. j. D.-P.-D.-XXXX/XXXXXX-XX/VK zo dňa 3.11.2016, žiadosťou SPF z 28.6.1999, výpisom z LV č. X v k. ú. B., rozhodnutím o konfiškácii z 26.8.1946, uznesením ČD XXXX/XX zo dňa 29.11.1947, rozsudkom Najvyššieho súdu SR 9Sžr/74/2014 zo dňa 27.4.2016, žiadosťou o vydanie LV zo dňa 24.4.2003, geometrickým plánom č. XX/XXXX zo dňa 16.3.2011, vyjadrením Okresného úradu Prešov pozemkový a lesný odbor zo dňa 5.2.2018, písomnými ako aj ústnymi vyjadreniami strán konania ako aj ďalším spisovým materiálom a zistil tento stav:

18. Žalobca bol pôvodným vlastníkom nehnuteľností, mimo iných zapísaných na pozemnoknižnej zápisnici č. mpč. XXX v celosti. Na základe rozhodnutia konfiškačnej komisie ONV v Prešove č. M.-C. zo dňa 28.8.1946 podľa § 1 ods. 1 písm. a/ Nariadenia číslo 104/1945 Zb. n. SNR v znení nar. č. 64/1946 Zb. n. SNR bol majetok patriaci vlastníckym právom U. M., rod. M. a X. I.. M. U., ku dňu 1.3.1945 skonfiškovaný ako osobám O. národnosti.

19. Žalobca, zastúpený I. Z., vyzval listom zo dňa 17.8.1992 Východoslovenské lesy Košice, štátny podnik, lesný odštepny závod Prešov, na spísanie dohody o vydaní nehnuteľnosti podľa zákona 229/91 Zb. a to konkrétne parcelu mpč. XXX o výmere 13 308 m², čo predstavuje parcelu W. č. XXX les o výmere 1 376 m² a parcelu č. XXX les o výmere 548 m². Iné parcely pozostávajúce z pôvodnej mpč. parcely žalobca vydať nežiadal. Žiadosťou o vydanie nehnuteľnosti adresovanej dňa 20.12.1992 Pozemkovému úradu, žalobca žiadal o prinavrátenie nehnuteľností, mimo iných, aj parcely mpč. XXX o výmere 13 308 m², čo predstavuje parcelu W. č. XXX les o výmere 1 376 m² a parcelu č. XXX les o výmere 548 m². Zo žiadosti je zrejmé, že nežiada o vydanie celej parcely pôvodnej mpč. XXX, ale len o vydanie časti tejto parcely a to parcely registra EN č. XXX a XXX.

20. Dňa 1.6.1993 bola uzatvorená Dohoda o vydaní majetku medzi žalobcom s tým, že v tejto Dohode je uvedená štátna príslušnosť žalobcu SR a účastníkmi dohody bol žalobca a lesný hospodár, za ktorého uzatváral dohodu štatutárny zástupca C.. U. W., riaditeľ LOZ Prešov. Predmetom dohody bola aj parcela mpč. XXX-X-XX-XX-D. v lesnom obvode M.. Podľa bodu 4, spôsob obhospodarovania po vydaní, vlastník chce hospodáriť samostatne.

Pozemkový úrad dňa 21.10.1993 vydal Rozhodnutie a to schválenie Dohody o vydaní nehnuteľností č. XXXX/XX-Y../., kde priznal vlastnícke právo žalobcovi, mimo iného aj vo vzťahu k parcele mpč. XXX orná pôda o výmere 13 308 m². Vlastnícke právo žalobcovi malo byť priznané podľa zákona č. 229/91 Zb. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 24.11.1993.

21. Žalobca po vydaní rozhodnutia č. j. XXXX/XX-Y../. zo dňa 21.10.1993 nepožiadaval o vydanie listu vlastníctva bezprostredne, ale až dňa 25.4.2003 bolo správne orgánu doručené podanie, označené ako žiadosť o vydanie listu vlastníctva.

Zápis uvedenej žiadosti bol vykonaným dňa 10.6.2003 pod číslom zmeny XX/XXXX, ale bez pôvodnej parcely mpč. XXX, nakoľko táto mpč. parcela v čase predloženia predmetnej listiny na zápis už neexistovala v pôvodnom stave, t. j. v stave pozemnoknižného zápisu a nebola ani predmetom konania o obnove evidencie niektorých pozemkov a právnych vzťahov k nim v zmysle zákona č. 180/1995 Z. z. V súvislosti s touto žiadosťou o zápis listiny zaevidovanou pôvodne pod č. K.-XXXX/XXXX, bolo zistené, že dňa 24.11.2014, teda po ďalších 10 rokoch bola znovu daná listina predložená zo strany žalobcu, spolu s návrhom na vykonanie záznamu, ktorého bolo prílohou pôvodne rozhodnutie Okresného úradu Prešov, pozemkového a lesného odboru. Celé podanie spolu s prílohami bolo zaevidované v registri K. pod č. XXXX/XXXX.

Okresný úrad Prešov, odbor katastrálny zaslal žalobcovi dňa 30.1.2015 list č. D.-P.-M.-XXXX/XX/II o vrátení jeho návrhu v zmysle § 42 zákona č. 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľnosti a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam v spojení s § 36a tohto zákona, pretože listina - rozhodnutie pozemkového úradu je nespôsobilá na zápis vo vzťahu k mpč. XXX, keď vznikol ďalší právny vzťah už pred vydaním rozhodnutia. V pôvodnej parcele č. XXX zapísanej v pk. zápisnici X v katastrálnom území B. zodpovedajú podľa súčasného stavu parcely registra M.-N. XXX/X trvalé trávnaté porasty o výmere 5 331 m², parcela registra M.-N. XXX lesný pozemok o výmere 1 376 m² a parcela registra M.-N. XXX/X o výmere 6 601 m², všetko v katastrálnom území B.. Parcela registra M.-N. Č.. XXX - trvalé trávnaté porasty o výmere 14 240 m², v katastrálnom území B. z ktorej bola vytvorená sporná parcela M.-N. XXX/X ako aj parcela registra M.-N. XXX lesný pozemok o výmere 1 376 m², boli ako majetok štátu pôvodne zapísané na LV č. X v k. ú. B. v správe vtedajšieho ONV Prešov. Dňom účinnosti zákona č. 229/91 Zb., t. j. k 24.6.1991, zo zákona zaniklo k majetku uvedenému v § 1 ods. 1 citovaného zákona (pôda, ktorá tvorí poľnohospodársky pôdny fond alebo do neho patrí a v rozsahu ustanovenom týmto zákonom aj na pôdu, ktorá tvorí lesný pôdny fond) právo hospodárenia doterajším subjektom (§ 22 zákona č. 229/1991 Zb.), podľa § 17 zákona č. 229/1991 Zb. v znení planom v čase podpísania dohody.

22. Z rozsudku Najvyššieho súdu SR č.k. 9Sžr/74/2014 súd zistil, že žalobca je štátnym občanom F. Š. R., ktoré občianstvo prijal oficiálnym aktom v roku 1953. V tomto roku, ako aj v roku 1992 bol platný a záväzný Dohovor o naturalizácii z roku 1928, upravujúci stratu občianstva štátnych príslušníkov Československa v súvislosti s naturalizáciou na území F. Š.. Na základe uvedeného dospel súd k záveru, že žalobca ani v súčasnosti, ani v roku 1992, teda v čase uplatnenia reštitučného nároku nemohol objektívne spĺňať podmienku československého štátneho občianstva.

23. Z výpisu z LV č. XXX v k. ú. B. je zrejmé, že vlastníkom parcely registra M.-N. XXX lesný pozemok o výmere 1 376 m² je Obec B., na základe delimitačného protokolu XX/XX.

24. Slovenský vodohospodársky podnik dňa 8.9.2016 požiadal Okresný úrad Prešov, o vydanie rozhodnutia podľa § 43 ods. 7 zákona č. 364/2004 Z.z. o vodách. Okresný úrad Prešov dňa 3.11.2016 vydal Rozhodnutie Č..L.. D.-P.-D.-XXXX/XXXXXXXX-XX/VK, ktorým rozhodol, že časť parcely M. N. XXX/X o výmere 6601 m², (ako časť pôvodnej parcely mpč. XXX), k.ú. B., je prirodzeným korytom neupraveného vodného toku Torysa.

25. Podľa § 1 ods. 1 písm. a) Zákona č. 229/1991 Zb. o úprave vlastníckych vzťahov k pôde a inému poľnohospodárskemu majetku (ďalej v texte zákon o pôde), zákon sa vzťahuje na pôdu, ktorá tvorí poľnohospodársky pôdny fond alebo do neho patrí, a v rozsahu ustanovenom týmto zákonom aj na pôdu, ktorá tvorí lesný pôdny fond, (ďalej len „pôda“),

26. Podľa § 4 ods. 1 Zákona o pôde, oprávnenou osobou je štátny občan Slovenskej republiky, ktorý má trvalý pobyt na jej území a ktorého pôda, budovy a stavby patriace k pôvodnej poľnohospodárskej usadlosti prešli na štát alebo na iné právnické osoby v dobe od 25. februára 1948 do 1. januára 1990 spôsobom uvedeným v § 6 ods. 1.

27. Podľa § 4 ods. 2 Zákona o pôde ak osoba, ktorej nehnuteľnosť prešla v dobe od 25. februára 1948 do 1. januára 1990 do vlastníctva štátu alebo inej právnickej osoby v prípadoch uvedených v § 6 zomrela pred uplynutím lehoty uvedenej v § 13, alebo ak bola pred uplynutím tejto lehoty vyhlásená za mŕtvu, sú oprávnenými osobami, pokiaľ sú štátnymi občanmi Slovenskej republiky a majú trvalý pobyt na jej území, fyzické osoby v tomto poradí:

- a) dedič zo závetu, ktorý bol predložený pri dedičskom konaní, ktorý nadobudol celé dedičstvo,
- b) dedič zo závetu, ktorý nadobudol vlastníctvo, ale iba v miere zodpovedajúcej jeho dedičskému podielu; to neplatí, ak dedičovi podľa závetu pripadli len jednotlivé veci alebo práva; ak bol dedič závetom ustanovený len k určitej časti nehnuteľnosti, na ktorú sa vzťahuje povinnosť vydania, je oprávnený iba k tejto časti nehnuteľnosti,
- c) deti a manžel osoby uvedenej v odseku 1, všetci rovným dielom; ak dieťa zomrelo pred uplynutím lehoty uvedenej v § 13, sú na jeho mieste oprávnenými osobami jeho deti, a ak niektoré z nich zomrelo, jeho deti,
- d) rodičia osoby uvedenej v odseku 1,
- e) súrodenci osoby uvedenej v odseku 1, a ak niektorý z nich zomrel, sú na jeho mieste oprávnenými jeho deti.

28. Podľa § 11 ods. 1 písm. c) Zákona o pôde, pozemky alebo ich časti nemožno vydať v prípade, že pozemok sa nachádza v pásme hygienickej ochrany vodných zdrojov prvého stupňa, alebo tvorí koryto vodného toku, alebo na pozemku sú prírodné liečivé zdroje a zdroje prirodzene sa vyskytujúcich stolových minerálnych vôd.

29. Podľa § 17 ods. 1 Zákona o pôde, nehnuteľnosti vo vlastníctve štátu spravuje právnická osoba zriadená zákonom (ďalej len „pozemkový fond“) s výnimkou

a) pozemkov,

1. na ktorých sa nachádza cintorín,

2. ktoré sú určené na obranu štátu,

3. ktoré sú chránené podľa osobitných predpisov,

4. ktoré sú súčasťou lesného pôdneho fondu,

5. podľa osobitného predpisu,

6. na ktorých hospodária Národný žrebčín Topoľčianky, štátny podnik, Závodisko, štátny podnik Bratislava, Agrokomplex - Výstavníctvo Nitra, štátny podnik, Plemenárske služby Slovenskej republiky, štátny podnik, Štátne lesy Tatranského národného parku so sídlom v Tatranskej Lomnici a Lesopoľnohospodársky majetok Ulič, štátny podnik,

b) nehnuteľností uvedených s ktorými hospodári Národný žrebčín Topoľčianky, štátny podnik, a Závodisko, štátny podnik Bratislava, Agrokomplex - Výstavníctvo Nitra, štátny podnik, Plemenárske služby Slovenskej republiky, štátny podnik, Štátne lesy Tatranského národného parku so sídlom v Tatranskej Lomnici a Lesopoľnohospodársky majetok Ulič, štátny podnik.

30. Podľa Ústavy č. 100/1960 Zb., Čl. 10, nerastné bohatstvo, základné zdroje energie, základný lesný pôdny fond, prírodné zásoby podzemných vôd, vodné toky a prírodné liečivé zdroje sú v štátnom vlastníctve. Podrobnosti ustanoví zákon Federálneho zhromaždenia.

31. Podľa § 31 ods. 1,2,3 zákona č. 138/1973 Zb., účinného od 12.11.1973, o vodách, vodné toky sú vody trvalo tečúce po zemskom povrchu medzi brehmi buď v prirodzenom (prípadne upravenom) koryte, ako bystriny, potoky, rieky, alebo v umelom koryte, ako prieplyvy, vodné kanále, nádrže a pod., alebo vody nachádzajúce sa v slepých ramenách vodných tokov, včítane ich korýt.

Pri vodných tokoch, ktorých korytá nie sú označené vlastným parcelným číslom a nie sú ako také vedené v evidencii nehnuteľností podľa osobitných predpisov, sa za prirodzené koryto považuje dno a brehy až po brehovú čiaru, ktorá je určená hladinou vody, ktorá stačí pretekať medzi brehmi bez toho, že sa vylieva do príľahlého územia.

Za pozemky tvoriace podľa predchádzajúcich odsekov prirodzené koryto nepatrí náhrada; inak patrí náhrada obdobne podľa predpisov o vyvlastnení.

32. Podľa § 43 ods. 7 zákona č. 364/2004 Z.z., o vodách, účinný od 24.6.2004, v pochybnostiach o tom, či ide o vodný tok, prirodzené koryto alebo umelé koryto a o hranicu koryta, rozhodne orgán štátnej vodnej správy na základe poznania prírodných podmienok, s prihliadnutím na brehové čiary susedných úsekov vodného toku.

33. Podľa § 194 ods. 1 CSP, otázku, o ktorej má právomoc rozhodovať iný orgán verejnej moci ako orgán podľa § 193, môže súd posúdiť sám, nemôže však o nej rozhodnúť.

34. Podľa § 194 ods. 2 CSP ak bolo o otázke podľa odseku 1 rozhodnuté, súd na také rozhodnutie prihliadne a vysporiada sa s ním v odôvodnení rozhodnutia.

35. Podľa § 130 ods. 1 Občianskeho zákonníka ak je držiteľ so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľný o tom, že mu vec alebo právo patrí, je držiteľom oprávneným. Pri pochybnostiach sa predpokladá, že držba je oprávnená.

36. Podľa § 134 ods. 1 Občianskeho zákonníka oprávnený držiteľ sa stáva vlastníkom veci, ak ju má nepretržite v držbe po dobu troch rokov, ak ide o hnuťnosť, a po dobu desať rokov, ak ide o nehnuteľnosť.

37. V predmetnom konaní, žalobca žiadal aby súd určil že je vlastníkom nehnuteľností, v kat. území B., a to parcely M.-N. č. XXX/X - trvalý trávnatý porast o výmere 5 331 m² a parcely M.-N. č. XXX - lesný pozemok o výmere 1 376 m², a parcely M.-N. č. XXX/XX - vodná plocha o výmere 6 601 m², pričom svoje vlastnícke právo odvodzoval od rozhodnutia pozemkového úradu Č..L..XXXX/XX-Y../., resp. uviedol, že vlastnícke právo k predmetným nehnuteľnostiam vydržal. Súd teda skúmal, či je žaloba dôvodná.

38. Žalobca tvrdil, že súd nemôže preskúmať právoplatné správne rozhodnutie, ale musí z neho vychádzať, bez toho aby skúmal, či bolo vydané v súlade so zákonom, alebo či bolo správne. Takýmto rozhodnutím má byť podľa žalobcu rozhodnutie pozemkového úradu Č..L..XXXX/XX-Y../., ktorým bola schválená Dohoda uzavretá medzi žalobcom a Východoslovenskými štátnymi lesmi.

39. Otázka záväznosti správneho rozhodnutia, je podľa súdu po prijatí Civilného sporového poriadku odlišná než za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku. V súčasnosti je potrebné aplikovať ustanovenia Civilného sporového poriadku, ktoré upravujú riešenie prejudiciálnej otázky rozdielne oproti predchádzajúcej právnej úprave. V tomto konaní podľa § 194 ods. 2 CSP, pôjde o situáciu, kedy prejudiciálna otázka bola „vyriešená“ rozhodnutím príslušného kompetentného orgánu.

O situáciu, kedy prejudiciálna otázka je „vyriešená“ ide vtedy, keď už o danej determinujúcej (prejudiciálnej) otázke existuje právoplatné rozhodnutie kompetentného orgánu. V súčasnosti aj v takom prípade súd môže danú otázku posúdiť, a to aj inak ako, kompetentný orgán, no na súd sa kladú zvýšené nároky na kvalitatívnu stránku odôvodnenia rozhodnutia vo veci samej. Dikcia zákona, podľa ktorej súd na také rozhodnutie „prihliadne a vysporiada sa s ním v odôvodnení rozhodnutia“ nemožno vykladať inak, iba tak, že súd túto otázku nemôže opomenúť v odôvodnení rozsudku náležite a presvedčivo argumentovať. Zásadne však platí, že „prihliadnutie“ na existujúce (a z povahy veci právoplatné, teda účinky pôsobiace) rozhodnutie iného orgánu nie je pre súd záväzné (§ 193 a contrario), a teda neexistuje povinnosť súdu pridržať sa tohto rozhodnutia. Tento postulát vyplýva z ústavnoprávnej konotácie, podľa ktorej je súd priorizovaný a v istom zmysle „nadradený“ orgán ochrany práva - žiaden iný orgán nemá generálnou klauzulou „zákazu odopretia spravodlivosti (denegatio iustitiae)“ stanovenú kompetenciu poskytovať ochranu tam, kde nie je zverená žiadnemu inému orgánu. Napriek tomu je žiaduce, aby súd v zásade vychádzal z rozhodnutí na to kompetentných orgánov, a len ako ultima ratio prikočil v odôvodnených prípadoch ku korekcii záverov iných kompetentných orgánov.

40. V tomto konaní má súd za to, že ide o takýto odôvodnený prípad. Čo sa týka dohody zo dňa 1.6.1993 uzatvorenej medzi žalobcom a Východoslovenskými štátnymi lesmi, ktorú svojim rozhodnutím Č..L..XXXX/XX-Y../. zo dňa 21.10.1993 schválil pozemkový úrad, táto dohoda má množstvo pochybení a podľa súdu je neplatná.

I. Predovšetkým ju uzatvoril ako povinný subjekt, subjekt ktorý vôbec nemal v danom čase oprávnenie v mene štátu vystupovať a to Východoslovenské štátne lesy, štátny podnik lesný odštepny závod Prešov. Súd poukazuje na ustanovenia zákona č. 229/91 Zb. Zákona o pôde, konkrétne § 1 ods. 1, kedy ku dňu účinnosti tohto zákona, teda ku dňu 24.6.1991 zaniklo právo hospodárenia doterajším subjektom a to mimo iného aj na pôdu, ktorá tvorí lesný pôdny fond. Všetku správu v súlade s § 17 tohto zákona, nehnuteľnosti vo vlastníctve štátu, ktoré sú uvedené v § 1 ods. 1, teda aj čo sa týka lesných pozemkov vykonáva Slovenský pozemkový fond a na ktoré sa vzťahoval postup podľa § 6 ods. 1, 2 zákona, teda tie ktoré prešli do vlastníctva štátu z dôvodov uvedených v § 6 ods. 1, 2 citovaného zákona, teda aj reštitučné tituly medzi ktoré patrí aj konfiškácia podľa Nariadenia č. 104/1945. Východoslovenské štátne lesy, štátny podnik v danom čase nespravovali ani pôdu, ktorá tvorila poľnohospodársky pôdny fond alebo do neho patrila, ale ani lesné pozemky, ktoré prešli do vlastníctva štátu z dôvodov uvedených v § 6 ods. 1 a 2 zákona o pôde.

II. Na druhej strane bol žalobca, ktorý v čase spísania dohody, a ani po tom, nebol československým ani slovenským štátnym občanom, keďže o občianstvo prišiel. Nikdy nebol oprávnenou osobou, ktorá by mohla v súlade so zákonom o pôde žiadať v rámci reštitúcie akékoľvek nehnuteľnosti.

III. Slovenský pozemkový fond, ako správca parcely č. XXX, ale aj XXX nebol v zmysle zákona o pôde účastníkom Dohody o vydaní parcely č. XXX, resp. mpč. XXX v katastrálnom území B., žalobcovi. Nebol ani účastníkom správneho konania, v ktorom bolo vydané rozhodnutie pozemkového úradu.

IV. Okrem toho, že žalobca nespĺnil podmienku ako oprávnenej osoby vo vzťahu k štátnemu občianstvu, nespĺnil ani požiadavku podľa § 4 ods. 2 Zákona o pôde, v zmysle ktorej mali nehnuteľnosti, vlastníctvo ku ktorým má byť podľa tohto zákona prinavrátené, prejsť do vlastníctva štátu v rozhodujúcom období a to od 25.2.1948 do 1.1.1990. Ako je zrejmé aj zo samotného zmätočného rozhodnutia pozemkového úradu, predmetné nehnuteľnosti boli na základe rozhodnutia konfiškačnej komisie ONV Prešov skonfiškované

dňa 28.8.1946 a to podľa § 1 ods. 1 písm. a/ Nariadenia číslo 104/1945 Zb. n. SNR v znení Nariadenia číslo 64/1946 Zb. n. SNR, teda na predmetné pozemky, resp. parcelu XXX sa zákon o pôde vôbec nevzťahoval.

V. Vo vzťahu k parcele M. XXX resp. M. XXX/XX, ktorá je v súčasnosti vo vlastníctve Slovenskej republiky v správe žalovaného v 3. rade a parcele M. XXX v súčasnosti vo vlastníctve žalovaného v 2. rade. súd poukazuje predovšetkým na to, že dané nehnuteľnosti žalobca ani nežiadal vydať. Je teda zrejmé, že aj ak by sme pripustili skutočnosť, že žalobca je oprávnenou osobou, jeho vôľa nebola domáhať sa iných parciel, ktoré boli vytvorené z pôvodnej mpč. XXX, než parcely W. XXX a XXX, ktoré už v čase podania jeho žiadosti existovali. Do dohody nemohla byť zahrnutá celá mpč. parcela XXX, tak ako je uvedené vyššie z dôvodu, že neexistovala a z dôvodu, že žalobca nikdy vydanie tejto parcely ako celku nežiadal. VI. Parcelu M. XXX/XX, ktorá je v súčasnosti vo vlastníctve Slovenskej republiky v správe žalovaného v 3. rade, aj za prípadného splnenia podmienok vyžadovaných zákonom o pôde, by nebolo možné vydať, pretože táto parcela je súčasťou koryta vodného toku, ktoré sa, ale v zmysle § 11 ods. 1 písm. c/ zákona o pôde v znení účinnom k 21.10.1993 nevydávali.

41. Súd vychádza z toho, že dva neoprávnené subjekty spísali Dohodu o vydaní majetku zo dňa 1.6.1993 podľa zákona o pôde na majetok, na ktorý sa daný zákon ani nevzťahoval. Skutočnosť, že žalobca nie je oprávnenou osobou z dôvodu absencie jeho štátneho občianstva konštatoval aj Najvyšší súd v rozsudku č.k. 9Sžr/74/2014 zo dňa 27.4.2016, pričom splnenie tejto zákonnej podmienky podľa súdu, je potrebné vnímať vo vzťahu ku konkrétnej osobe v rámci celého reštitučného konania, uskutočneného na základe uplatneného reštitučného nároku touto osobou, keďže ide, v súlade so zákonom o pôde, o jedno reštitučné konanie, v ktorom môžu byť vydané aj viaceré rozhodnutia o uplatnenom čiastkovom nároku. Samotný žalobca, na priamy dotaz súdu, vníma problémy, resp. nedostatky v rámci svojich nárokov v Slovenskej republike vo vzťahu k absencii jeho štátneho občianstva a vyjadril sa, že pokiaľ je to podmienkou, neuplatňuje si žiadne nároky v súvislosti s pozemkami, na ktoré je podmienka štátne občianstvo.

Čo sa týka samotnej parcely mpč. XXX, v čase uzatvorenia dohody už samotná táto parcela neexistovala a nebola ani predmetom Roep, v katastrálnom území B. v roku 2001. Túto skutočnosť vnímal aj žalobca, ktorý prostredníctvom svojho zástupcu, ktorý pri uplatnení reštitučného nároku, podľa zákona o pôde v žiadosti zo dňa 20.12.1992 adresovanej pozemkovému úradu, vychádzal už zo stavu W. a presne citoval parcely W. XXX a XXX, o ktorých vrátenie vlastníckeho práva mal záujem. Žalobca mal vedomosť o evidencii týchto parciel podľa vtedy platného stavu v evidencii nehnuteľnosti.

Je nepochybné, že pokiaľ príslušný orgán štátnej správy konajúci v reštitučnom konaní, konal s niekým iným než s povinnou a oprávnenou osobou a vlastnícke právo, alebo správa k veci, ktorá bola predmetom reštitučného konania, patrilo subjektu, ktorý bol odlišný od účastníkov konania, nemohli nastať právne účinky, ktoré právna úprava s reštitučným konaním spájala. Na základe neúčinného reštitučného konania a rozhodnutia nemohlo dôjsť k prechodu vlastníctva na žalobcu.

42. Súd teda konštatuje, že tak Dohoda o vydaní majetku zo dňa 1.6.1993, ako aj Rozhodnutie pozemkového úradu č. j. XXXX/XX-Y../. zo dňa 21.10.1993 vo vzťahu k pôvodnej mpč. XXX k. ú. B., podobne ako má za to žalovaný v 1. a 3. Rade, považuje za zmatečné, nezáväzné, nevykonateľné a v rozpore so zákonom o pôde. Súd má za to, že nemožno prihliadať na takými vadami postihnuté rozhodnutie správneho orgánu. Nemožno mu pripísať ani prezumpciu správnosti. Takéto rozhodnutie súd považuje za paakt, pričom sa stotožňuje s názorom žalovaného v 1. rade, že paaktom je nielen akt, ktorý bol vydaný orgánom, do ktorého právomoci dané rozhodnutie patrí, ale aj akt, ktorý má tak závažné vady, pri ktorých sa neuplatňuje prezumpcia správnosti správneho aktu.

43. Vzhľadom k týmto skutočnostiam potom súd má za to, že žalobca nikdy nemohol byť, ani nebol vlastníkom predmetných nehnuteľností z titulu nadobudnutia vlastníckeho práva na základe takto zmatečného rozhodnutia pozemkového úradu. Súd teda žalobu v celom rozsahu zamietol.

44. Súd poukazuje aj na skutočnosť, že žalobca po vydaní rozhodnutia pozemkového úradu nepožiadaval o zápis do evidencie nehnuteľnosti, prípadne do katastra nehnuteľnosti. Urobil tak až po 10 rokoch. Potom ale čo zápis nebol uskutočnený a žalobcovi bola doručená odpoveď katastra nehnuteľnosti, danú situáciu neriešil, akceptoval ju a naopak urobil úkon až po ďalších 10 rokoch.

45. V tejto súvislosti súd poukazuje aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 4Cdo/130/2007, ktoré spochybňuje aj existenciu naliehavého právneho záujmu na strane žalobcu, keďže táto žaloba žalobcu,

nie je nástrojom prevencie a nemieri k nastoleniu právnej istoty na strane žalobcu, ale naopak k narušeniu dlhodobých upravených vzťahov na strane terajších vlastníkov. Právo žalobcu nebolo ohrozené dnes, ale právne vzťahy u žalobcu boli istými následkami dotknuté dávno v minulosti. Nestali sa neistými teraz, ale práve prostredníctvom tejto žaloby sú uvádzané do neistoty práva súčasných vlastníkov. Takáto žaloba je potom vnímaná ako zneužitie procesného prostriedku určeného k ochrane aktuálneho ohrozenia.

46. Žalobca tiež uvádzal, že vlastnícke právo nadobudol vydržaním. Pri vydržaní je potrebné, aby boli splnené jednotlivé podmienky pre vydržanie, predovšetkým držba, dobromyseľnosť vstupu do držby, spôsobilosť predmetu držby a uplynutie vydržacej lehoty. Súd má za to, že žalobca nesplnil podmienky vydržania. Vydržať môže len oprávnený držiteľ. Žalobca nikdy oprávneným držiteľom nebol. Vo vzťahu pre existenciu dobrej viery nepostačí iba jeho subjektívne tvrdenie, že mu vec patrí, ale toto tvrdenie musí byť podložené konkrétnymi okolnosťami.

Dobromyseľnosť sa musí vždy hodnotiť objektívne, či tento mal alebo nemal prípadne mohol mať pochybnosti o tom, že mu vec skutočne patrí. Pre existenciu dobrej viery držiteľa nepostačí iba jeho subjektívne tvrdenie, že mu vec patrí, ale je potrebné, aby toto tvrdenie bolo podložené konkrétnymi okolnosťami, z ktorých možno vyvodiť, že je dôvodné. Vydržanie hojí vady alebo nedostatok nadobúdacieho titulu. Ide o to, že tu existuje zmluva, ale je neplatná pre vadu o ktorej nemohol nadobúdateľ pri zachovaní obvyklej opatrnosti vedieť alebo výnimočne, ak tu titul vôbec nie je a nadobúdateľ je so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľný, že tu titul je, stane sa nadobúdateľ vecí jej oprávneným držiteľom a splnením ďalších podmienok ju vydrží. Účelom vydržania je uviesť do súladu dlhodobo faktický stav so stavom právnym.

Dobromyseľnosť, ako vnútorný psychický stav, je potrebné objektivizovať s prihliadnutím na všetky okolnosti, za ktorých došlo k faktickému nakladaniu s vecou, resp. vykonávaniu práva pre seba. Z týchto okolností potom možno usúdiť, či držiteľ mohol alebo nemohol rozpoznať, že mu vec alebo právo skutočne patrí. Okolnosťami, ktoré môžu svedčiť pre záver existencii dobrej viery, sú aj okolnosti týkajúce sa právneho dôvodu nadobudnutia práva, právneho titulu, teda takzvané uchopenie sa držby. Subjektívny pocit držiteľa nemôže byť sám o sebe podkladom pre vydržanie, ak nie je tento pocit vyvolaný okolnosťami objektívne nasvedčujúcimi oprávnenosti držby práva.

U žalobcu jednoznačne dobromyseľnosť absentovala od začiatku, vzhľadom na existenciu rozhodnutia o konfiškácii mimo zákonných podmienok pre reštitúciu, žiadosť, ktorá nesmerovala vo vzťahu k celej parcele mpč XXX, ako aj vzhľadom na skutočnosť, že parcela XXX orná pôda nebola na základe dohody zapísaná do jeho vlastníctva v katastri nehnuteľnosti. Žalobca disponoval LV XXX kde mal zapísané ostatné parcely, vedel teda, ktoré parcely mu zapísané boli. Žalobca nikdy držiteľom spornej parcely nebol, neužíval ju, nenakladal s ňou ako s vlastnou. Od roku 1993 sa nedomáhal vlastníctva k predmetnej parcele. Nejde o zosúladenie faktického stavu so stavom právnym. Súd mal teda za to, že žalobca nemohol nadobudnúť vlastnícke právo k nehnuteľnostiam ani vydržaním, keďže nesplnil zákonné podmienky vydržania.

47. Podľa § 251 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP), trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

48. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

49. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

50. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

51. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

52. Žalobca bol v konaní neúspešný, náhrada trov konania mu nepatrí. Súd priznal náhradu trov konania úspešným žalovaným v rozsahu 100%.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu (Okresný súd Prešov) na Krajský súd v Prešove, písomne v troch jeho vyhotoveniach. (§ 362 ods. 1 CSP)

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). (§ 363 CSP)

Odvolanie proti rozsudku možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. (§ 365 ods. 1 CSP)

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 364 CSP)

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 365 ods. 3 CSP)

Žalobu nemožno v odvolacom konaní meniť a nemožno uplatniť práva voči žalobcovi vzájomnou žalobou. (§ 371 a § 372 CSP)

Ak povinný dobrovoľne nespĺní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona a to Exekučného poriadku a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov.